SYNAKSARION IV NIEDZIELI WIELKIEGO POSTU ŚWIĘTEGO JANA KLIMAKA

Stichosy:

Chociaż ciałem żywy, to umarł Jan dla świata,
wiecznie żyje duszą, choć jest martwy i bez oddechu.
Ułożywszy „Drabinę" z trzydziestu stopni,
pokazał nam drogę swego wstępowania,
przecież umarł Jan trzydziestego dnia wiosny.

W wieku szesnastu lat, będąc już doskonale wykształconym, Jan[1] złożył siebie samego jako nieskalaną ofiarę Bogu, wstąpiwszy na Górę Synaj[2]. Po przejściu jeszcze dziewiętnastu lat przyszedł na pole bitwy milczenia, w pięciu stadiach od świątyni Pańskiej. Osiągnąwszy monaster Palestry na miejscu zwanym Fola, Jan spędził tam czterdzieści lat, płonąc miłością Bożą, nieustannie rozpalany jej ogniem.

Spożywał wszystko to, co nie jest zabronione przez regułę monastyczną, ale bardzo umiarkowanie, przez co mądrze niszczył pychę. Któż jednak jest w stanie oddać słowami źródło jego łez? Spał on tylko tyle, ile było konieczne, aby umysł nie zepsuł się z powodu czuwania. Cały bieg jego życia był nieustanną modlitwą i niezmierzoną miłością do Boga.

Ćwicząc się w ascezie tak miłej Bogu, Jan napisał księgę zwaną „Drabina"[3], w której wyłożył naukę o zbawieniu, i pełen łaski godnie spoczął w Panu, pozostawiwszy także inne dzieła.

Boże, dla Jego wstawiennictwa zmiłuj się nad nami i zbaw nas. Amen.

---

[1] Św. Jan Klimak, Jan Synaita (ok. 579-ok. 649), jeden z Ojców Kościoła, pustelnik i mistyk, mnich w monasterze św. Katarzyny na Synaju, uważany za jednego z ojców hezychazmu. Wspomnienie liturgiczne 30 III oraz w IV Niedzielę Wielkiego Postu.

[2] Synaj, góra w Egipcie, w południowej części Półwyspu Synaj. Wysokość 2285 m. nad poziomem morza. Jest to poszarpany nagi masyw górski z szaro czerwonego granitu. Tradycyjnie utożsamiana z biblijną górą Synaj (Horeb), gdzie, według Starego Testamentu, Bóg przekazał Mojżeszowi kamienne tablice z dziesięciorgiem przykazań i zawarł przymierze z narodem izraelskim. U podnóża Góry Synaj i Góry Św. Katarzyny, na wysokości 1570 m. nad poziomem morza, znajduje się monaster Świętej Katarzyny, najstarszy z istniejących dzisiaj monasterów chrześcijańskich. Jest to najstarszy monaster chrześcijański w Egipcie, pierwszą kaplicę w tym miejscu zbudowała cesarzowa Helena, matka Konstantyna Wielkiego. Reszta zabudowań klasztornych wraz z bazyliką Przemienienia Pańskiego powstała około 530 roku na rozkaz cesarza Justyniana I Wielkiego. Stałe zagrożenie ze strony koczowniczych plemion spowodowało, że w VI w. z inicjatywy cesarza Justyniana monaster otoczono zachowanymi do dziś wysokimi (12 do 15 m) i grubymi (do 160 cm) murami z czerwonego granitu, które zaprojektował w kształcie czworoboku o wymiarach 85 x 74 m Staphanos Ailisios. Odkrycie około X wieku relikwii św. Katarzyny spowodowało napływ pielgrzymów.

[3] Przekład polski: Święty Jan Klimak, *Drabina raju*, przeł. W. Polanowski, Kęty, 2011.